Kuuromykkäin Lehti.

N:o 7 ja 8. Heinä- ja Elokuu 1903. 8:s vuos.

Tilaushinta: 1 mk. 50 p. vuodelta.

Toimittajat: *I. Savolainen.* *K. Reponen.*

Viimeinen tuomio.[1]

Herra Jeesus on itse edeltäpäin puhunut siitä tuomiopäivästä maailman lopulla, jolloin Hän on tuomitseva meidät ja kaikki ihmiset. Hänen sanansa tästä ovat luettavat Matteuksen evankeliumin 25:nessä luvussa 31—46 v. Kun ihminen opettaa, voi hän erehtyä ja opettaa väärinkin. Jumalan Pojan sanat ovat totuus ja pysyvät ijankaikkisesti.

Tarkastakaamme seuraavia kohtia Herran Jeesuksen opetuksessa tuomiosta.

1. **Herran Jeesuksen eteen on tuleva äärettömän suuri ihmisjoukko.** Se on oleva niin suuri, ettei kukaan ole sellaista nähnyt. Sinne on tuleva kaikki ihmiset, jotka elävät koko maan päällä. Sinne on tuleva kaikki kuolleet, jotka kaikkina aikoina ovat maahan haudatut. Sinne enkelit tuovat nekin ihmiset, jotka eivät tahdo tulla Herran eteen, vaan suurella pelvolla tahtoisivat paeta. Ei kukaan ihminen voi paeta eikä kätkeä itseänsä niin, etteivät Jumalan Pojan silmät häntä näkisi.

2. **Herra on silloin eroittava ihmiset.** (Lue värssyt 31 ja 32). Kun ihmiset tässä elämässä maan

[1] Kirjoitettu pastori J. Kilburn'in raamatunselityksen johdolla.

päällä eroavat toisistaan, on heillä tavallisesti surullinen mieli, sillä he eivät tiedä, saavatko he taas joskus nähdä ja tavata toisiansa. Kun Herra viimeisessä tuomiossa eroittaa ihmiset toisistaan, niin he eivät milloinkaan enää saa tavata toisiansa. Moni ystävä eroitetaan silloin ainiaaksi ystävästään, moni lapsi eroitetaan vanhemmistaan, moni mies vaimostaan. Nyt maan päällä he elävät yhdessä, he voivat Jumalan avulla yhdessä koettaa päästä samaan taivaalliseen kotiin, joka on valmistettu ihmisille ijankaikista elämää varten.

3. Herra Jeesus sanoi myös **syyn eroittamiseen.** Hän ei mainitse suuria syntejä syynä siihen, että toisten ihmisten täytyy ainiaaksi mennä pois Hänen tyköänsä. Hän sanoo ainoastaan, että he eivät ole tehneet, mitä Hän tahtoo, että me tekisimme nyt maan päällä. Tämän luemme värsyissä 42, 43 ja 45. Näin ihmisille Herra viimeisessä tuomiossa on sanova: **menkää pois minun tykööni ijankaikkiseen tuleen.** (V. 41.) Herra on itse edeltäpäin ilmoittanut meille tämän, sillä Hän tahtoo varoittaa meitä. —

Nyt meillä vielä on tämä Herran armollinen kutsumus: **tulkaa minun tyköni kaikki, jotka työtä teette ja olette raskautetut!** Ihminen nyt tässä elämässä seuraa tätä kehoitusta ja menee Jeesuksen luo saamaan armoa, voimaa ja siunausta, niin hän viimeisessä tuomiossa myös saa kuulla Jeesuksen puhuvan hänelle armollisesti. Silloin Herra on sanova hänelle ja muille opetuslapsilleen: **tulkaa, minun Isäni siunatut, omistakaa se valtakunta, joka teille on valmistettu maailman alusta.** (V. 34.)

Nyt monella uskovaisella on levoton, raskas mieli siitä syystä, että hän ei varmasti tiedä, onko hän Jeesuksen oma, hänen opetuslapsensa. Mutta Herra tuntee kaikki omansa, heikoimmatkin uskovaiset. Värsyssä 40 luemme, että hän sanoo heitä veljiksensä, ja että hän tietää, kun heitä autetaan. Herra

sanoo, että kun joku ihminen auttaa heitä, niin se on yhtä hyvä kuin, jos hän auttaisi ja palvelisi Jesusta itse.

Monet nöyrät uskovaiset myös ajattelevat, että he voivat niin vähä palvella Herraa. Mutta Jeesus ei vaadikaan suuria ja vaikeita töitä. Jos annamme kärsivälle ihmiselle vettä juoda sentähden, että Herra tahtoo sen, niin tämä on jo oikeata Herraa palvelemista. Herra muistaa kaikki työt, jotka ihmiset ovat tehneet rakkaudesta Häneen ja lähimmäiseen. Hän muistaa ne vielä viimeisessä tuomiossa. Siitä luemme värsyissä 35 ja 36. Jos ihmisessä on oikea usko, niin hän tekee rakkaudessa työtä, niinkuin Jeesus on käskenyt. Täten ihminen tulee autuaaksi uskon kautta. Jos ihminen ei rakkaudessa auta toisia ihmisiä, niin hänen uskonsa ei ole oikea, todellinen, vaan se on kuollut. Kuollut usko ei kelpaa Jumalalle. Armottomain pitää mennä ijankaikkiseen vaivaan, mutta vanhurskaat saavat mennä ijankaikkiseen elämään. (V. 46.)

Aistivialliskoulujen opettajain kokous Tukholmassa.

Viime heinäk. 6—11 p. pidettiin viides pohjoismainen aistivialliskoulujen opettajain kokous Tukholmassa. Tähän kokoukseen oli saapunut monta sataa aistivialliskoulujen opettajaa Ruotsista, Norjasta, Tanskasta ja Suomesta ja monta aistiviallisten ystävää. Kouluhallitus oli antanut monelle Suomen opettajalle ja opettajattarelle pienen matkarahan että he voisivat ottaa osaa Tukholman kokoukseen. Suomalaisia

oli tässä kokouksessa noin 50 henkilöä kaikista Suomen kuuromyk. kouluista, sokeain kouluista ja Perttulan tylsämielisten koulusta sekä Helsingin raajarikkoisten koulusta. Noin viikkoa ennen kokouksen alkua oli tarkastaja V. Forsius muutaman opettajan kanssa matkustanut Tukholmaan. He järjestivät meidän kouluistamme lähetetyt käsityöt näytteille. Varsinainen kokous pidettiin Tukholman Tiedeakatemian huoneustossa, mutta käsityönäyttelyt olivat järjestetty lähellä olevaan isoon ja muhkeaan Latinakouluun. Nämät molemat laitokset ovat Drottning kadun varrella.

Tässä Latinakoulussa kokous maanantaina 6 p. heinäkuuta avattiin. Silloin sinne saapui myös prinssi Carl, Ruotsin kuninkaan kolmas poika. Hän oli kokouksen kokoonkutsuja. Prinssin seurassa oli hänen puolisonsa prinsessa Ingeborg. Kun prinssin tultua Tukholman sotaväen musiikki oli vähän aikaa puhaltanut, meni prinssi Carl prinssessan kanssa katselemaan kunkin maan käsityönäyttelyjä. Siinä huoneessa, jossa oli Suomen kuuromyk. koulujen käsityöt viipyivät he pitkän aikaa ja katselivat kaikkia töitä tarkoin. Tarkastaja Forsius selitti prinssille meidän käsitöitämme. Suomen kuuromykkien poikain ja tyttöjen tekemiä käsitöitä ulkomaalaiset mielellään ja ihastuksella katselivat ja olivatkin ne hyvin tehtyjä. Ulkomaalaiset tahtoivat ostaa niitä mielellään. Käsitöitä myytiinkin jo paljon ulkomaalaisille, mutta sitten tuli eräs seikka esteeksi, etteivät he päässeet niiden kaikkien omistajiksi. Nimittäin kun täältä viedään ulkomaille tavaraa niin pitää siellä tavaroista maksaa tullia. Samoin, kun ulkomaalta tuodaan tavaraa tänne Suomeen niin pitää meidän niistä taas maksaa tullia. Niinpä kun joku tahtoi ostaa siellä jonkun kuuromykän valmistaman esineen, niin täytyi maksaa tullia lähes yhtä paljon kuin esine itse maksoi. Siten olisi kullekin esineelle tullut kaksinkertainen hinta. Täten tulivat

esineet hyvin kalliiksi ja kalliimmat esineet täten jäivät myymättä. Pienempiä esineitä kyllä tuli myydyksi ulkomaalaisille. Tästä Suomen kuuromyk. käsityönäyttelystä tahdon vielä kertoa että se oli hyvin hauskasti järjestetty. Tyttöjen kutomat kankaat olivat seinille ripustetut ja paljon muitakin tyttöjen tekemiä töitä oli näin asetettu. Poikain työt olivat järjestetyt pöydille ja isommat työt kuten, kaapit, pöydät, hyllyt ja tuolit olivat lattialle asetetut. Kuhunkin työhön oli asetettu lippu, jossa oli koulun nimi, oppilaan nimi, hänen ikänsä ja millä luokalla hän on ollut. Poikain töissä oli sinivalkoinen nauha ja tyttöjen käsitöissä punakeltainen. Kaikkien erimaiden aistivialliskoulujen oppilaiden tekemiä käsitöitä ja muutamista kouluista myös oppilaiden laatimia piirustuksia oli näytteille asetettu, paitsi Norjan aistivialliskouluista ei ollut mitään näyttelyä. Kunkin maan näyttely oli eri huoneissa. Kokouksen viimeisenä päivänä lauantaina 11 p. heinäk. kävi Ruotsin kuningas Oskar II kaikkia näyttelyjä katsomassa, meidän koulujemme näyttely lukuisine ja käytännöllisen töineen herätti hänessä ihastusta. (Jatk.)

Seppä ja miten rautaa valmistetaan.

»Seppä varsin kunnokas,
Hevoselleni taopas
Joutuin kengät sopivat».
— Ootapas vaan hetkinen
Saat ne aivan välehen!
Ken vois tehdä paremmat.

Sepän täytyy ajatella nopeaan ja hääriä vikkelästi. Hän pistää raudan ahjoon (tuleen). Sitten hän puhaltaa palkeilla tulta, kunnes rauta on hyvin kuumaa — tulisen kuumaa. Kun rauta on tulisen kuumaa on se niin pehmeätä että sitä voi takoa toisen muotoiseksi. — Jos seppä viivyttelee liian kauan otettuaan raudan tulesta pois, jäähtyy rauta ja kovenee. Silloin hän ei voi tehdä raudasta mitä hän aikoo. Se on liian kova työskenneltäväksi. Sepän täytyy »takoa silloin kun rauta kuuma on». — Tämä on ensimmäinen, jonka sepän tulee oppia. Se on hyvä oppi hänelle.

Toiset teistä ovat ehkä kuulleetkin alasimen ääntä kun seppä takoo raskaalla moukarillaan eli vasarallaan. (Alasin on se, jonka päällä seppä takoo). Hän työskentelee aamusta aikaiseen iltaan myöhään. Hän takoo rautakenkiä hevoselle ja kiinnittää ne rautanauloilla hevosen jalkoihin. Se ei koske hevoseen, sillä hevosen kavio on kyntesi kaltainen. Tiedäthän että voit leikata veitsellä kynttäsi ilman että tuntuu kipeältä. Hevosen kavioa täytyy vuolla että kenkä sopii siihen. Sen jälkeen lyödään naulat sen läpi ja kotkataan (käännetään) että kengät pysyvät lujasti kiini. Ajattele mitä hyötyä kengistä on hevosen kaviolle?

Kun tulen mieheksi,
Niin rupeen kelpo sepäksi
Kolk, kolk, kolk alasin se soipi
Ja palkeen tuuli huminoipi:
Mä taon kengät hevosellesi
Ja aurat, sirpit itsellesi
Ja kaiken teen niin hyväksi
Kun tulen mieheksi.

*

Rauta, jota näet meillä monenlaisina aseina ja työkaluina käytettävä on hyvin tärkeä aine. Sitä ei löydy valmiina luonnossa niinkuin esim. kultaa. Rauta

on paljon tärkeämpi aine kuin esim. kulta, vaikka moni haluaa niin mielellään saada itselleen kultaa. Kullasta tehdyllä puukolla et sinä voisi vuolla, kultakirveellä et voisi hakata etkä veistää. Kulta on pehmeää ainetta. On hyvä että on paljon rautaa sillä sitä paljon tarvitaan ja ettei se ole kallista. Meidän maassamme on paljon rautaa, vaikka meillä onkin vähän kultaa. Rauta valmistetaan rautamullasta. Rautamultaa löytyy meidän maassamme, soissa, järvien pohjassa ja kivissä. Sinä olet sitä usein nähnyt vaikka et ehkä ole tuntenut sitä. Se on punasen ruskeaa. Tämä multa tahi semmoiset kivet, joissa on rautaa viedään ensi niin kutsuttuihin m a a s u u n e i h i n. Maasuuni on suuri korkea tornin muotoinen uuni. Uunin yläpäähän joka on juuri kuin uunin piippu, johdetaan silta. Siltaa myöten viedään rautamulta eli kivet sinne ja kaadetaan sitten piippuun eli maasuunin isoon torveen; tähän multaan sekoitetaan myös hiiliä. Sitten alhaalta uunin ovesta sytytetään uunissa olevat puut palamaan silloin rautamulta ja kivet sulavat ja yhtyy tähän sulavaan aineeseen vähän hiiltä. Kovasta kuumuudesta muuttuu tämä aine veteläksi. Alhaalla uunista lähtee torvia, jotka johtuvat ulos uunista. Tämä vetelä aine juoksee pois uunista torvia myöten. Ulkona jäähtyy se kovaksi. Kun se on jäähtynyt ja me katsomme sitä, niin me huomaamme että se on rautaa. Tätä rautaa kutsutaan harkkoraudaksi eli malmiksi. Harkkorauta on hyvin haurasta. Sitä ei vielä voi takoa, se murenee helposti. Harkkorauta viedään sitten rautatehtaisiin, siellä se sulatetaan uudestaan ja valmistetaan kanki raudaksi ynnä muuksi. Raudasta valmistetaan terästä. T e r ä s on kovaa rautaa, josta puukot, höylän terät, kirveet y. m. aseet ovat valmistetut. Teräs saadaan siten että rautaan sekoitetaan enemmän hiiltä, jolloin se tulee kovemmaksi ja kun kuuma rauta äkkiä jäähdytetään kylmässä vedessä muuttuu rauta kovaksi. Tätä kutsu-

taan karkaisemiseksi. Varmaankin olet nähnyt kun seppä karkaisee puukon tahi kirveen terää. Raudan valmistus on siis hyvin yksinkertainen asia. Jo monta sataa vuotta takaperin, kun suomalaiset vielä olivat pakanoita, osasivat he jo valmistaa rautaa. Heillä ei ollut maasuuneja. Mutta he valmistivat sitä sulattamalla rautamultaa vaan kuumassa tulessa. He myös osasivat raudasta takoa hyviä aseita.

Kirjeitä kuuromykiltä.

I.

Hausjärvi Haminan kylä.

Rakkaat kuuromykät!

Uskallan minä kirjoittaa tähän km. lehteen kaikille rakkaille opettajille, opettajattarille, luokkatovereille, tuttaville ja tuntemattomille kuuromykille. Minä haluan ilmoittaa että olen voinut hyvin ja olen ollut terveenä, siitä kiitos olkoon Jumalalle. Minä olen syntynyt Hausjärvellä Haminan kylässä, helmikunn 17 p. 1883. Minun kuuloni katosi 13 kuukauden vanhana. Minun isälläni on 9 lasta ja 3 kuollutta ja hän on talollinen. Minä olen tyytyväinen että olen kuuromykkä, sillä Jumala on luonut minut kuuroksi ja luulen että Jumala tahtoo ottaa minua luoksensa. Minun isäni on käyttänyt minua Helsingissä ja Riihimäellä tohtorien luona, että ne koettaisivat parantaa minua, mutta ne eivät voineet parantaa ja sanoivat se on mykkä. Isäni lähetti kirjeen Turkuun että minä menisin kouluun oppiin, sitten hän lähetti kirjeen Mikkelin kouluun, sillä minä olin liika vanha Turkuun menemään. Isäni vei minut Mikkelin kouluun, jossa minä olin 7 vuotta oppilaana, se oli hauska

aika. Päästyäni koulusta minut on laskettu ripille toissa kesänä ja isäni lähetti lahjaksi uudet testamentit minun tovereilleni. Paljo kiitoksia Jumalalle että minä sain oppia lukemaan Jumalan sanaa. Minä olin Helsingin puuseppätehtaassa kysymässä mutta mestarit eivät ottaneet minua oppiin, sillä sinne ei tarvittu oppilaita. Sitten minua kysyttiin Liedon mestarilta, hän otti minut oppiin, jossa olin koko 1 kuukaudena viime talvena. Minun on ikävä että mestarit eivät ottaneet puusepän oppiin sillä minä en ole enää opissa. Minun on ikävä täällä kun täällä ei ole yhtään kuuromykkiä, mutta Helsingissä on paljo kuuromykkiä. Tahdon minä mennä Helsinkiin ja puhua mielellään heidän kanssansa Helsingissä. Minä kävin toukokuun 14 päivänä Herran ehtoollisella Mikkelissä ja siellä oli hyvin hauskaa. Minun oli hauska nähdä kuuromykkiä, opettajistoa, asumalaitoksen palvelijattaria ja tuttaviani Mikkelissä, josta tulin takaisin kotiini, kun minun on ikävä ja muistan aina kaikkia Mikkelissä. Minä ajattelin että rouva Ebba Pesosella on nyt ikävä kun minä en muistanut sanoa kiitoksia ja hyvästi hänelle, mutta herra Pesoselle sanoin hyvästi. Kosti Piirainen on minun paras ystäväni, minä sain kirjeitä häneltä. Minä kirjoitan taas lehteen, mutta en minä tiedä vielä varmaan. Paljo sydämmellisiä terveisiä opettajistolle, tovereille, tuttavilleni ja tuntemattomille kuuromykille.

Hjalmar Brynolf Myllymaa.

II.

Isojoki 26 p:nä heinäk. 1903.

Hyvät kuuromykkäystävät!

Tiedättekö, kuuromykät, että Kristiinan kaupunki nyt kuuluu niiden kaupunkien joukkoon, johon Turun

kuuromykkäinkoulun johtaja pastori Nordman tulee kesällä pitämään kuuromykille Jumalanpalvelusta Herran Ehtoollisen kanssa? Vai niin tiedätte, kun olette lukeneet K:lehden ilmoitusta. Hyvä. Kerron vähän miten siellä kuului. Kristiinassa, tietääkseni on ainoastaan 5 tai 6 kuuromykkää, sinne tuli lähitienoilta niin paljon kuuromykkiä, että meitä oli 23, jotka kävimme Herran Ehtoollisella. Me luulimme että meitä olisi 13 tai 14 kuuromykkää, sentähden suuresti iloitsimme nähdessämme niin paljon kuuromykkiä koossa pienessä kaupungissa. Sunnuntaina pidetään meille Jumalan palvelusta kaksi kertaa kaupungin kirkossa ja maanantaina saimme nauttia opetusta kansakoulussa kaksi kertaa. Tämä on ensi kerta kuin Kristiinan kuuromykät saivat kunnian nähdä pastori Nordmanin rouvineen omassa kaupungissa. Maanantai-iltana he lähtivät laivalla Poriin alkaaksensa samaa työtä. Muutamia k:mykkiä oli heitä saattamassa ja tunsimme kaipuuta, kun piti niin pian kadottaa heitä, suokoon Jumala että me taas ensi kesänä saamme nähdä heidät. Pysyköön he terveinä siihen asti ja niin kauvan kuin elävät. Oliko meillä hauskaa silloin? Tietysti voitte sen tietää.

Ettekö te kuuromykät, jotka olette saaneet nähdä pastori Nordmania ja rouvaansa luonanne, koskaan ajatelleet, mikä saattoi heidät luoksenne pitämään Jumalan palvelusta teille? Ajatelkaa, he ovat tehneet paljon vaivaloista työtä syys- ja kevätlukukautena, sentähden tarvitsevat lepoa, mutta he eivät ole ottaneet hyväkseen kesä- lomaansa, vaan kuljeskelevat kuuromykkien luona. Tiedättekö mikä saattoi heidän näin tekemään? Rakkausko? He tietävät että Jumala rakastaa kaikkia ihmisiä, kuuromykkiäkin. Sen Jumalan rakkauden tuntemana tulevat he meidän luoksemme ilmoittamaan meille että Jumala rakastaa meitä Jesuksen tähden. Emmekö kiitä Jumalaa? He tietävät että me kuuromykät, siellä täällä, kun olemme

hajotetut, olemme ilman paimenta, sentähden he tahtovat kerran vuodessa koota meitä antaaksensa meille hengellistä leipää niin ett'emme näänny elämämme matkalla. Kiittäkäämme Jumalaa sentähden!

Lausun itseni sekä niiden kuuromykkien puolesta nöyrät kiitokset pastori Nordmanille ja rouvallensa, siitä ett'eivät ole katsoneet vaivojansa kuuromykkien tähden. Korkein hyvyys seuratkoon heitä mihin ikinä menevät! Ehkä monet K:lehden lukijat ovat tuttuja tämän kirjoittajalle sentähden lausun sydämelliset terveiset, ystävällisesti

Aliina Pihlaja.

Viinasta.[1]

Viina neste voimallinen,
pyöryttävä pisarainen,
liemi tehty leiväksistä
vaikuttaapi väkevästi
meissä monella tavalla,
yhden tekee terveheksi
toisen runtelee rumasti;
viepi mielen miehen päästä
kielen tyhmäksi tekeepi;
kehoittaapi riidan kautta
ratkaisemaan riidat suuret,
tappeluksella toratkin;
yllyttääpi ystäväiset
riitamiehiksi rumiksi;
katkaiseepi kielen paulat,
sanat päästää saastaisimmat
sivollisuuden siteistä.

[1] **Tämä runo on kirjoitettu 100 vuotta sitten, suomal. runoilija Jaakko Juteini on sen kirjoittanut. Hän on kirjoittanut paljon hyviä runoja.**

Mitata ja määrätöinä
viina järjen jäähdyttääpi,
sorkat saattaapi monelle
muuttaa miehet mullikaksi,
ehk' on halpa härjäksikin,
hännätönnä hyljättävä
hännällisille häväistys.

Kuka on voimakkain?

(Lähetetty k:myk. lehdelle.)

Teen tässä sellaisen kysymyksen, josta paljon puhutaan ja kiistellään poikien kesken. Voimakkain olisi, minä luulen melkein jokainen teistä pojat. Mikä sen vaikuttaa? — Nähkääs, sellaista pidetään kunniassa; koitetaan päästä sellaisen pojan suosioon. Mutta montako on, teistä pojat, sellaista, jotka tahtoisitte olla voimakkaat eräässä tärkeässä asiassa? — Sananlasku sanoo: »Voimakkain on se, joka voittaa itsensä (s. o. pahat himonsa).» Oletteko koettanutkaan voittaa itseänne? Tarkoitan tässä nyt tupakan polttoa, joka on pojissa päässyt hyvin pahasti juurtumaan. Luulen että se on harva poika joka ei olisi edes hiukankin polttanut; mutta luulen myös, että harvat ovat ne jotka ovat luopuneet, tai edes koettaneetkaan luopua siitä. Kysyn siis teiltä: mitä hyötyä on tupakan poltosta, kun sitä niin mielellänne harjoitatte? Varmaan joku vastaa: »se on miehuullista», ehkä vielä joku vastaa: »siitä on huvitusta». Mutta ajatelkaas, onko se todellakin »miehuullista»? Tuollainen »poikanulikka», 10—15 vuotias ja ehkä nuorempikin, kävelee paperossi pätkä hampaissa; tuskin on itse paljo pitempi kuin paperossinsakaan! Ajatelkaas, eikö se todellakin ole ruma ja tyhmä tapa? Ja varmaan tiedätte, mitä se vaikuttaa ruumiin elimistöön; hyvin turmelevasti vaikuttaa se. Niinkuin olette lukeneet on tupakassa myrkkyä. Nikotiini nimistä; jokainen järjellinen mies ei nauti myrkkyä tietensä. Tekö nyt sitte olisitte »miehiä» myrkkyä nauttiessanne? Ei »miehellistä» se ei ole. Niin, ja toiseksi sanoisitte että siitä on muka »huvitusta»; — ajatelkaas tätäkin tarkemmin! Onko se hyödyllistä »huvitusta», nauttia myrkkyä; joka kerran on mies, ei hän sillä lailla huvittele. Vaikka kyllä sitä polttaissa myös osa haihtuu savun seassa ilmaan, mutta osa myös jää ruumiiseen ja tulee vallan vahingoksi. Siis voitte paremmin itseänne huvittaa, ostamalla jonkun hyödyllisen kirjan niillä rahoilla joita aijotte käyttää tupakkaan.

Ystäväni, sinä joka tätä luet, jos nimittäin vielä poltat, niin koita luopua siitä, eli oikeammin luovu siitä, sitte voin sanoa sinusta että olet sanan täydessä merkityksessä mies! Varmasti voin vakuuttaa, että voimasi varttuvat ja tunnet itsesi paljo virkeämmäksi, kun lakkaat polttamasta.

Koittakaapas kuka on voimakkain!

Pieniä tietoja.

— **Pietarsaaren kuuromykkäin koulusta** päästettiin keväällä seuraavat oppilaat: Aina Martell Helsingistä, Ida Sundbäck Mustiosta, Johanna Ejde Purmosta, Ida Böös Jepualta, Beata Nyman Vöyristä ja Vilhelmiina Holmberg Tammisaaresta. Sitäpaitsi lopetti koulunsa 18 vuotias tylsämielinen tyttö Emma Fant Maalahdelta.

— **Suomen kuuromyk. koulut.** Eääseen amerikalaiseen Liitto aikakausilehteen, kuuromyk. hyväksi (The Association Review) on tunnetun Volta Bureaun superitendetti (johtaja) John

Hitz kirjoittanut kesäkuun numeroon Suomen kuuromykkäin opetuksesta ja kuuromykkäin kouluista. Herra John Hitz on nämät tiedot saanut Oulun kuuromyk. koulun asumalait. johtajattarelta neiti E. Serenius'elta. Neiti Serenius sai senaatilta 2000 markan suuruisen apuraha sitä varten että hän saisi tutustua Amerikan kuuromyk. opetukseen. Viime kevät talvena matkusti neiti Serenius Amerikaan. Hän on myös käynyt Washingtonissa mainitussa Volta Bureaussa. Herra J. Hitzen kirjoitus meidän kuuromyk. opetuksesta on hyvin ja oikein kirjoitettu.

— **Tietoja kuuromykistä:** Aleksander Puolakka, **joka syksystä alkain oli työssä Mikkelissä rautasorvarina Sjöströmin konepajassa, muutti elokuun puolivälissä Viipurin koti paikoilleen.**

— **Viides pohjoismainen aistiv. koulujen kokous Tukholmassa.** Seuraavat Suomen kuuromyk koulujen opettajat olivat saapuneet tähän kokoukseen: Tarkastaja V. Forsius Helsingistä, Kuopion kuuromyk. koulusta: N. Helsingius, J. G. Oksanen, Anna Nyström ja E. Strunck; Jyväskylän koulusta: Fiina Halme; Oulun koulusta: K. Kaattari, Jenny Simelius ja M. Karsten; Pietarsaaren koulusta: M. Andersson, Petter Cederberg, Maria Kahelin, Petter Stade ja H. Malm; Porvoon koulusta: Linda Aschan, Emma Lundell ja Ossian Wichmann; Turun koulusta: A. E. Nordman, S. Nordman, Fanny Pahlman, K. F. Helisevä, J. K. Grönroos, I. Strömberg, T. Holmström, Ed. Lück, H. A. Jukola ja H. Liljefors; Mikkelin koulusta: I. Savolainen, Anna Savolainen, L. Järvinen, E. Hedman, E. J. Pesonen, Ebba Pesonen ja K. Reponen; Sortavalasta: H. Saukko.

— **Aistivialliskoulujen kokoukseen Tukholmassa osaa ottivat seuraavat kuuromykät erimaista: herrat G. Titze Karlskronasta Ruotsista, kasööri Harald Berg ja rouva Berg Tukholmasta ja herra Eyvind Boyesen Sandfjordista Norjasta sekä rouva Forchhammer, joka on Tanskassa olevan Nyborgin kuuromyk. koulun johtajan tohtori Forchhammerin rouva. Suomen kuuromykistä oli kokouksen osanottajana herra Sundberg Helsingistä.**

— **Kertomuksen** Etelä-Ruotsin **kuuromyk. yhdistyksen työstä vuosilta 1898, 1899, 1900, 1901 ja 1902 on Karlskronan kuuromyk. koulun opettaja kuuromyk. Gerhart Titze meille lähettänyt. Kertomuksen mukaan oli viime vuoden lopulla yhdistyksessä jäseniä kaikkiaan 144 henkilöä, joista 140 kuuromykkiä ja 4 kuulevaa ja oli yhdistyksen raha varat vuoden lopulla 6,026 kr. 81 äyriä eli noin 8,000 markkaa. Herra Titze on tämän yhdist. puheen johtaja.**

— Kuuromykkäin opetus eri maan osissa v. 1902.

Amerikassa	on	142	kuuromyk. koulua	1523	opet.	11989	oppil.
Aasiassa	„	9	„ „	47	„	453	„
Afrikassa	„	7	„ „	16	„	127	„
Austraaliassa	„	7	„ „	46	„	332	„
Europassa	„	457	„ „	3241	„	25815	„

— Kuuromyk. opetus Europan eri valtakunnissa v. 1902.

Saksassa	99	kuuormyk. koulua		798	opet.	6497	oppil.
Englannissa	95	„	„	462	„	4222	„
Ranskassa	71	„	„	598	„	4098	„
Italiassa	47	„	„	234	„	2519	„
Itävalta Unkarissa	38	„	„	277	„	2339	„
Sveitzissä	14	„	„	84	„	650	„
Belgiassa	12	„	„	181	„	1265	„
Spanjassa	11	„	„	60	„	462	„
Ruotsissa	9	„	„	124	„	726	„
Tanskassa	4	„	„	75	„	348	„
Norjassa	5	„	„	54	„	309	„
Hollannissa	3	„	„	74	„	473	„
Portugaliassa	2	„	„	9	„	64	„
Rumaniassa	1	„	„	3	„	46	„
Serbiassa	2	„	„	?	„	?	„
Turkissa	1	„	„	?	„	?	„
Suomessa	8	„	„	57	„	483	„
Venäjällä:							
venäläisiä	22	„	„	105	„	922	„
baltialaisia	6	„	„	34	„	265	„
saksalaisia	4	„	„	12	„	88	„

— **Tapahtumia ulkomailla tänä kesänä.** Serbia on pieni valtakunta Balkanin niemellä. Siellä hallitsi nuori mutta juoppo ja irstainen kuningas Aleksanteri. Kansa ei hänestä pitänyt. Hän hallitsi huonosti. Hän myös meni vastoin äitinsä ja kansan tahtoa naimisiin erään kauppiaan lesken kanssa, nimeltä Draga. Kesäkuussa eräänä yönä tunkeusivat serbialaiset upseerit kuninkaan linnaan ja murhasivat sekä kuninkaan että kuningatar Dragan ampumalla heidät. Myöskin he murhasivat kaksi Dragan veljeä ja muutamia ministerejä. Sitten he julistivat uudeksi kuninkaaksi erään Serbian ruhtinaan. Kuninkaaksi tultuaan ruhtinas otti nimekseen Pietari I.

Roman kaupungissa Italliassa asuu katollisen kirkon päämies, jota kutsutaan paaviksi. Kaikissa maissa asuvat rooman katolliseen uskoon kuuluvat ihmiset ovat paavin vallan alaisia. Entisinä aikoina oli paavilla niin suuri valta että hän

saattoi eroittaa ja määrätä kuninkaita ja keisaria. Nyt ei hänellä enään ole niin suurta valtaa, mutta sittenkin on hänellä suuri tehtävä ja vaikutus maailmassa. Heinäk. 20 p. kuoli paavi Leo 13:s. Hän oli kuollessaan 93 v. vanha. Hän oli paavina 25 vuotta. Uudeksi paaviksi vallttiin hänen jälkeensä Venetzian piispa kardinaali (kirkkoruhtinas) Sarto. Paaviksi tultuaan otti hän nimekseen Pius X (10:s).

Ilmoituksia.

Kihloissa:

Aliina Åberg. Vuoksenniska.

Hjalmar Arponen. Viipuri.

Muotokuva-suurennusta

vastaan otta kiitollisuudella

Sävele Angervo.

Kesä osote: Naantali & Käkölä.

24×30	sm.	kuva	Smk.	5: —
30×40	„	„	„	10: —
40×50	„	„	„	15: —
45×60	„	„	„	20: —
50×70	„	„	„	27: —

Sisältö: Viimeinen tuomio. — Aistivialliskoulujen opettajain kokous Tukholmassa. — Seppä ja miten rautaa valmistetaan. — Kirjeitä kuuromykiltä, I ja II. — Viinasta, (runo). — Kuka on voimakkain. — Pieniä tietoja. — Ilmoituksia.

Mikkelissä, O. B. Blomfeltin kirjapainossa 1903.